

Studiul modificărilor aminoacizilor excitatori în boli neurologice prin analiza HPLC

RODICA LIANA MĂRGINEAN*

UMF Cluj-Napoca "Iuliu Haieganu", Catedra de fiziopatologie, Str. Victor Babe^o, Nr. 41, 400012, Cluj, România

Excitatory aminoacids (EAA) are responsible for the neurotoxicity in various neurological disorders. Their measurement through the HPLC method from the LCR fluid from patients with stroke and epilepsy represents a marker in the evolution of the disorder. The possibility of using a neuroprotective therapy is connected with the changes from the critical days.

Keywords: *excitatory aminoacids, HPLC method, stroke, epilepsy, neuroprotective therapy*

Neurotoxicitatea, proprietatea unor factori de a produce leziuni cerebrale, a fost recunoscută prin date experimentale în 1978 de către Olney. Datele actuale permit realizarea unei imagini cuprinzătoare privind mecanismele neurotoxicității și implicarea lor în patogeniza unor boli cu morbiditate ridicată în patologia actuală, cum ar fi ischemia cerebrală, epilepsia sau bolile degenerative ale creierului (boala Parkinson, boala Alzheimer, coreea Huntington) (Lutz F., ^oa., 1993) [1]. Aminoacizii excitatori (EAA) constituie o verigă importantă în producerea leziunilor neuronale, în variate condiții patologice (ischemia - hipoxia cerebrală, crizele convulsive). Acțiunea lor de neurotransmițători se exercită prin stimularea receptorilor celulari de tip NMDA sau non-NMDA (AMP) din numeroase zone nervos-centrale.

Mecanismul molecular al excitotoxicității constă în favorizarea influxului excesiv de calciu în neuronul depolarizat, urmat de leziuni mitocondriale, producerea de radicali liberi ai oxigenului, care în final vor determina moartea celulară apoptotică. Acțiunea excitotoxinelor este influențată de numeroși factori locali, cum ar fi pH-ul, nivelul diferiților electroliți, glicemia, temperatura (Komura J., ^oa., 1990) [2]. EAA acționează asupra neocortexului și hipocampului, în special în perioada de reperfuzie postischemică în zona de penumbră, prin acțiune atât pe receptorii NMDA cât și pe AMP [3].

EAA au efecte convulsivante demonstrate pe numeroase modele experimentale de electrooc. MK-801 (dizocilpina) este cea mai puternică substanță anticonvulsivantă cunoscută, fiind un antagonist necompetitiv al receptorilor NMDA, blocând calea hidrofohică (respectiv ionoforul canalelor ionice). S-a demonstrat, de asemenea, că MK-801 protejează zona CA₁ și hipocampusul în timpul ischemiei cerebrale experimentale (Buchan A., ^oa., 1991) [4]. În prezent, sunt puține studii clinice care au urmărit modificările aminoacizilor excitatori și efectele unor medicamente de tip antagonist al receptorilor pentru aminoacizii excitatori cu rol neuroprotector [3].

În lucrarea de față, ne-am propus să evidențiem eventualele modificări ale nivelului din LCR al EAA, în afecțiuni neurologice în care implicarea aminoacizilor excitatori în patogeniza lor este demonstrată (AVC ischemic și epilepsia majoră) (Liana Mărginean, Luminia Ple^oca, 1995) [5], (Hobai S., 1996) [6].

Partea experimentală

S-au luat în studiu clinic un număr de 24 subiecți, repartizați în 3 loturi, astfel: lotul I martor este format din 8 subiecți

sănătoși; lotul II este format din 8 pacienți cu AVC ischemic acut constituit; lotul III este format din 8 pacienți cu epilepsie majoră. S-a recoltat de la toți subiecții LCR, pentru determinarea nivelului de aminoacizi. La lotul II, recoltarea s-a făcut la 7 zile de la debutul clinic, iar la lotul III, la 3 zile postcritic.

Pentru determinarea aminoacizilor, s-a utilizat ca tehnică analiza cromatografică HPLC cu faze inversate, cu următoarele caracteristici:

- Aparatura utilizată: Amino Sys Pharmacia LKB
- pompe și formare gradient: 2xHPLC pump 2248 High Pressure Mixer 2152
- injector: autosampler 2157
- coloana: Super Pac Pep-S 5μm / 4,0 x 250mm
- detector: Fluorescence Detector 2144 excitare 330 nm / emisie 450 nm
- preluarea datelor: Calculator cu HPLC manager 2146 și program Nelson

2. Condițiile de separare au fost următoarele

- eluent A: 12,5 mM NaH₂PO₄ pH 7,2
Preparat din 85 H₃PO₄ p.a. adus la pH 7,2 cu 30. NaOH p.a.
Filtrat prin filtru 0,45 μm
- eluent B: 500 mL acetonitril HPLC grade și 500 mL eluent A
- debit eluent: 1,2 mL / min.
- volum injectat: 10 μL
- gradient: 0 - B timp de 2 min
0 - 40 B în 50 min
40 - 100 B în 5 min

3. Metoda de derivatizare a fost:

- 15 μL din soluția: 5 mg OPA (ortoftaldialdehidă) 1050 μL 1 M borat de potasiu 400 μL metanol 5 μL acid 3-mercaptopropionic
- etalonarea s-a făcut derivatizându-se o probă de 10 μL Protein Hidrolisat (SIGMA) care este formată dintr-un amestec de 16 aminoacizi

- Limita de detecție: 5 pmol

* email: margineanliana.doc@yahoo.com

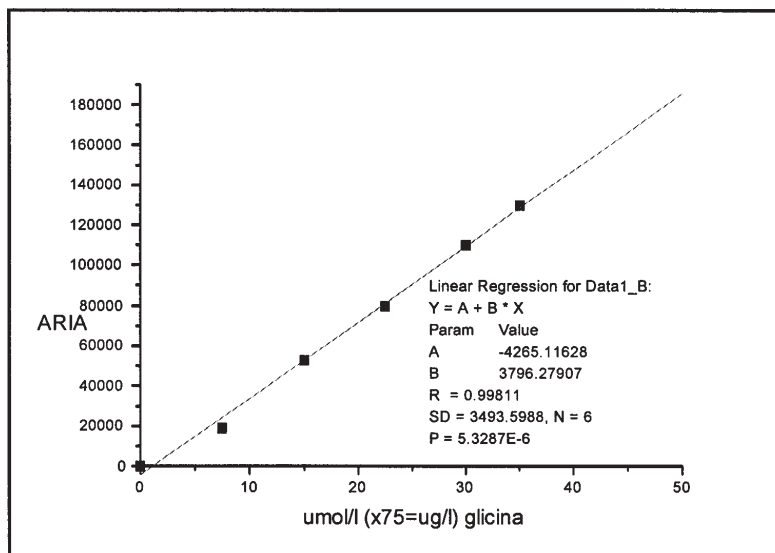

Fig. 1. Curba de calibrare pentru glicină

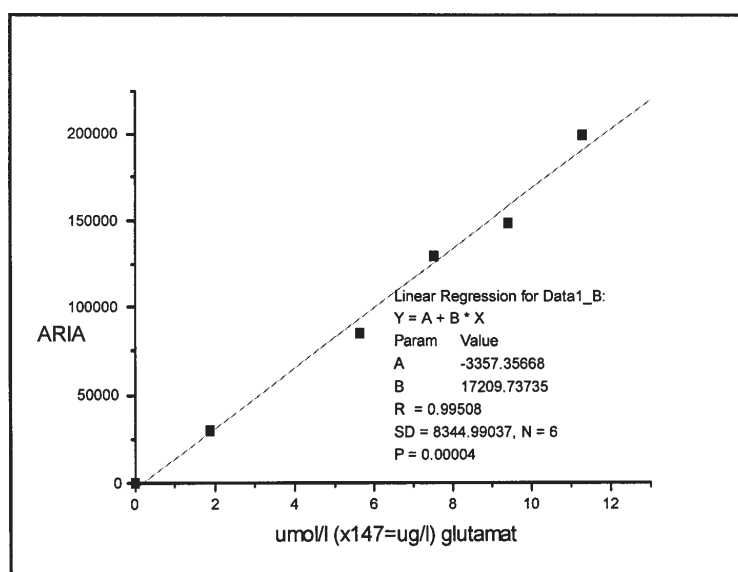

Fig. 2. Curba de calibrare pentru glutamat

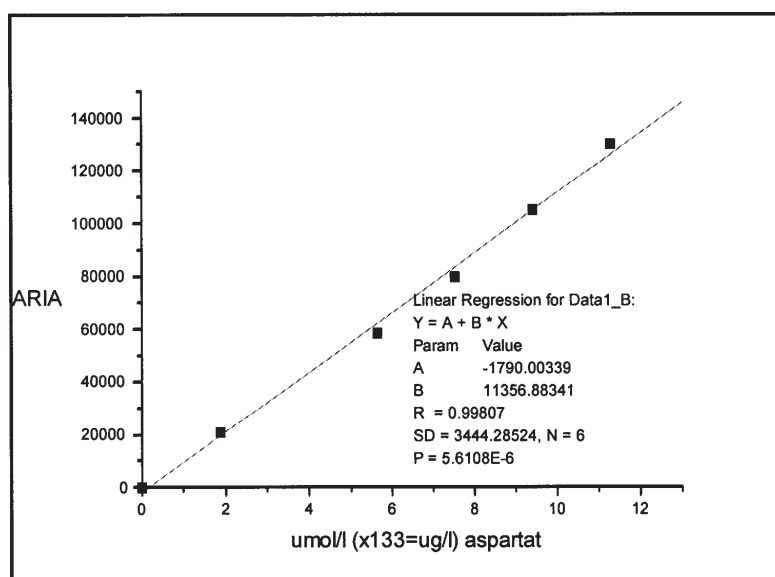

Fig. 3. Curba de calibrare pentru aspartat

Curbele de calibrare pentru glicină, glutamat, aspartat obținute cu substanțe etalon Merck sunt prezentate în figurile

1-3, iar în tabelul 1 și figura 4 valorile respective cromatograma obținute pentru etalonare.

Tabelul 1
VALORILE ETALON ALE CROMATOGRAMEI

Pk No	Ret Time	Peak Area	Area	B L	Peak Ht.	Normalised	Area / Height
1	6.123	5717153	7.6901	1	268669	51.832	21.3
2	9.665	7121320	9.5788	1	249565	64.562	28.5
3	15.780	8604302	11.5735	1	266554	78.007	32.3
4	19.982	11030203	14.8366	1	258712	100.000	42.6
5	21.912	2280861	3.0680	1	89537	20.678	25.5
6	24.737	7142657	9.6075	1	225827	64.755	31.6
7	27.313	1546428	2.0801	2	164988	14.020	9.4
8	27.375	3724443	5.0097	2	177873	33.766	20.9
9	31.645	6600239	8.8779	1	206327	59.838	32.0
10	36.068	73308	0.0986	2	23457	0.665	3.1
11	36.477	3719147	5.0026	2	158513	33.718	23.5
12	38.537	4546324	6.1152	1	170600	41.217	26.6
13	43.833	371680	0.4999	1	21555	3.370	17.2
14	45.372	5192835	6.9848	1	161508	47.078	32.2
15	46.973	5162175	6.9436	1	177765	46.800	29.0
16	49.398	650987	0.8756	2	110144	5.902	5.9
17	49.627	632637	0.8510	2	91378	5.736	6.9
18	50.443	227914	0.3066	1	17210	2.066	13.2
Total Area : 74344608 Area Reject : 0 One sample per 0.100 sec.							

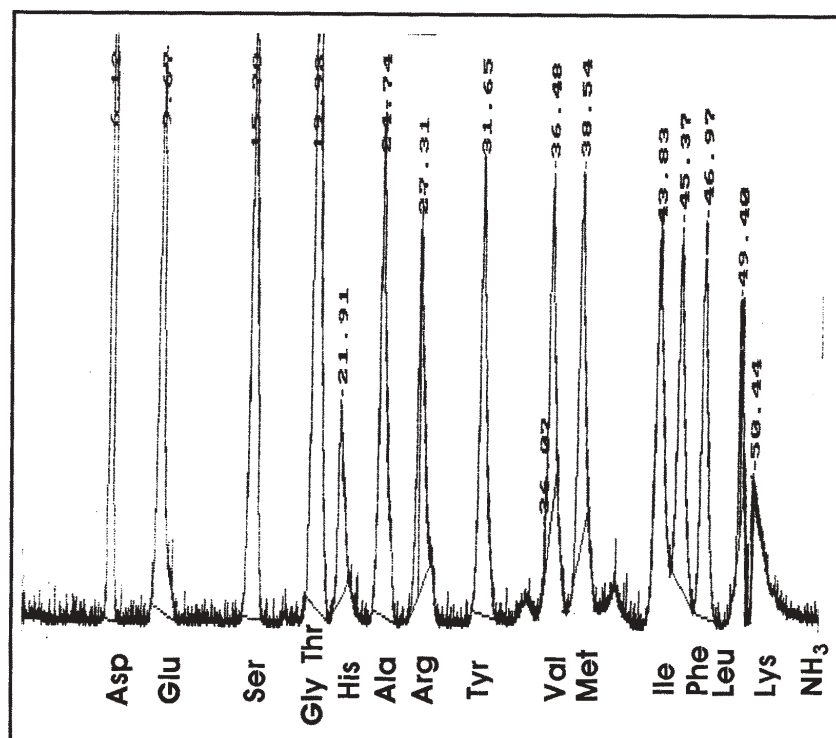

Fig. 4. Cromatograma etalon

Tabelul 2
VARIABILITATEA MEDIEI ARITMETICE ^aI A ABATERII STANDARD PENTRU ASPARTAT, GLUTAMAT ^aI GLICINĂ
LA LOTURILE STUDIAȚE

	Media aritmetică ± abaterea standard		
Probe/Specii	ASPARTAT	GLUTAMAT	GLICINĂ
LOT I (MARTOR)	2,23 ± 0,41	2,60 ± 0,72	8,48 ± 0,91
LOT II (AVC)	6,12 ± 0,30	9,66 ± 0,64	24,73 ± 0,24
LOT III (E)	5,28 ± 0,23	8,80 ± 0,71	21,03 ± 0,32

Tabelul 3
COMPARAȚIA STATISTICĂ (TESTUL t) PENTRU ASPARTAT, GLUTAMAT ^aI GLICINĂ
LA LOTURILE STUDIAȚE

COMPARAȚIA	ASPARTAT	GLUTAMAT	GLICINĂ
LOT I-II	24,21	23,18	54,60
LOT I-III	20,52	19,89	41,14
LOT II-III	7,03	2,85	29,25

Rezultate și discuții

În tabelul 2 sunt prezentate valorile medii obținute la glutamat, aspartat și glicină pentru cele trei loturi studiate.

Compararea statistică între loturi s-a făcut utilizând testul t (Student). În tabelul 3 pentru compararea mediilor valoarea minimă a lui t pentru care există o diferență semnificativă este de 4,140 (la o probabilitate de 99,9, la o probabilitate a erorii de genul I având pragul de semnificație $\alpha / 2 = 0,05$ și la numărul gradelor de libertate cumulativă G = 14).

S-au evidențiat modificări (semnificative statistic) ale aminoacizilor excitatori, respectiv creșterea glutamatului, aspartatului și glicinei la pacienții cu AVC ischemic (la 7 zile de la debutul clinic) și la pacienții cu epilepsie (la 3 zile postcritic) față de lotul martor.

Compararea dintre loturile II și III arată o creștere mai semnificativă a aspartatului și a glicinei la lotul cu accident vascular cerebral și nesemnificativă a glutamatului.

Aceste date sugerează posibilitatea utilizării acestor determinări în monitorizarea evoluției pacienților din aceste categorii pentru atenuarea efectelor excitotoxice. Aplicarea unor terapii neuroprotectoare ar putea fi corelată cu modificările înregistrate[7].

Concluzii

1. Analiza cromatografică prin HPLC reprezintă o metodă sensibilă și precisă de determinare a aminoacizilor.

2. În ischemia cerebrală acută aspartatul, glutamatul și glicina cresc în LCR în primele 7 zile de la debutul AVC

ischemic și prezintă creșteri moderate în cazul epilepsiei la 3 zile postcritic.

3. Determinarea concentrației din LCR a aminoacizilor în anumite momente evolutive ale ischemiei cerebrale sau epilepsiei, poate constitui un reper paraclinic important pentru aprecierea prognosticului sau a alegerii unei terapii adecvate.

4. Detectarea modificărilor acestor aminoacizi poate constitui baza de aplicare a unor terapii neuroprotectoare care să vizeze atenuarea efectelor excitotoxicității aminoacizilor excitatori.

Bibliografie

- 1.LUTZ, F., ALBRECHT, D., PETER, R., Neurochemical Research, **18**, no. 12, 1993, p.1239
- 2.KORY-CALOMFIRESCU, S., Factori de risc în accidentele vasculare cerebrale, 1993, Ed. Mușatinii, Suceava
- 3.BORSTEIN, N., Neuroprotection in acute ischemic stroke, vol of The Fourth Annual Meeting of The Global College of Neuroprotection & Neuroregeneration, 15 ,2007
4. BUCHAN, A., SHARMA, M., Current Opinion in Neurol. and Neurosurg., 1991, 4, 38
5. MĂRGINEAN, L., PLEȘCA, L., BLIDARU, M., FĂGĂRĂȘAN, E., "Zilele UMF Iuliu Hașieganu", 1995, Litografia UMF Cluj, vol. Rezumate, p. 57
6. HOBAL, S., Biochimie, 1996, Litografia UMF Tg. Mureș
7. MUREȘANU, D. F., Neuroprotection and Neuroplasticity – Two complementary sides of the same process, vol of The Fourth Annual Meeting of The Global College of Neuroprotection & Neuroregeneration, 15 ,2007

Intrat în redacție: 4.05.2007

